

Εύχη κατὰ τῶν σαρκικῶν παθών

Παρθενίας ἀγνείᾳ Μωϋσῆ στολισάμενος, ἔχων κατὰ νοῦν
ώς ὑπάρχεις τοῦ Κυρίου ἀνάθημα, ἐμίσησας πορνείαν βδελυράν,
τῷ ἔρωτι τῷ θείῳ πυρωθείς, διὸ εἴληφας τὴν χάριν παρὰ Χριστοῦ,
σαρκὸς κουφίζειν πόλεμον· ὅθεν παράσχου σαῖς εὐχαῖς, νίκην
τοῖς αἰτουμένοις σε, κατὰ τοῦ δαίμονος σαρκός, καὶ βίου
καθαρότητα.

Τῆς ἀφθορίας τὴν ζωὴν προτιμήσας, οὐχ ὑπετάγης τῆς
σαρκὸς τῇ δουλείᾳ, ἀλλ’ ἔστεψαι τὴν κάραν σου ὡς θεῖος
ἀθλητής· ἔρωτι ἀγνότητος, τῷ Χριστῷ ἀνετέθης, καὶ ταχέως
σύναθλος, τοῖς καλοῦσί σε ἔρχη, ἐπικουφίζων πόλεμον σαρκὸς,
σαῖς ἱκεσίαις, Μωσῆ χριστοκάρδιε.

Χαίροις τῆς ἀγνότητος ἀθλητά, ὁ τῇ ἀφθορίᾳ τοῖς ἀγγέλοις
ἀμιλληθείς· Μωϋσῆ παμμάκαρ, σαρκὸς ἐπαναστάσεις,
κατάβαλλε ἀμέσως, τῷ αἰτουμένων σε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός μου, οὗ ἐν χερσὶν οἱ κλῆροί μου,
ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ μὴ ἔάσῃς με συν-
απολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ τῷ θελήματι ἐπακολουθῆσαι
τῆς ἐπιθυμούσης σαρκός μου κατὰ τοῦ πνεύματος. Πλάσμα σόν
είμι, μὴ παρίδῃς ἔργον χειρῶν σου. Μὴ ἀποστραφῆς, οἴκτειρον,
μὴ ἔξουδενώςῃς μηδὲ ὑπερίδῃς με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής είμι, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον τὸν σκεπαστήν μου Θεόν. Ἱασαι τὴν ψυχήν

μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ νεότητός μου. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἐπανιστάμενοί μοι καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες με ἐξῶσαι ἀπὸ σοῦ, διὰ πράξεων ἀσέμνων, διὰ λογισμῶν ἀπρεπῶν, δι' ἐνθυμήσεων ἀσυμφόρων. Ἀπέλασον ἀπ' ἐμοῦ πᾶσαν ὁνπαρίαν, κακίας περίσσευμα. Ὅτι σὺ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος ἴσχυρός, μόνος ἀθάνατος, κατὰ πάντα ἔχων τὴν δυναστείαν ἀνείκαστον καὶ διὰ σοῦ δίδοται πᾶσιν ἡ κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ἴσχυς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμην.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς καθαρότητος, ἴσχυς μου καὶ βοήθεια καὶ καταφυγὴ ἐν ἡμέρᾳ κακῆ· σὺ σώζεις ἐν καιρῷ θλίψεως. Σῶσόν με, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἔως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἵλῡν βυθοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἀπὸ προσώπου ἔχθροῦ καταδυναστεύοντος. Ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχήν μου καὶ κατεπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἔθλιψέ με. Εὔδόκησον, Κύριε, τοῦ ὁσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος, ὅπως ἀν μὴ ἀμάρτω σοι. Ὅτι φόβος θανάτου ἐπέπεσέ μοι καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Ἔως τίνος κεκράξομαι, Κύριε, καὶ οὐκ εἰσακούσῃς Βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος καὶ οὐ μὴ σώσῃς. Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, Κύριε, καὶ ἵδε ἐξ οἴκου ἀγιάσματός σου καὶ τῆς δόξης σου. Ποῦ ἔστι τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἡνέσχου ἡμῶνκ Κύριε, δίκασον τοὺς ἀδικοῦντάς με. Μὴ ἔσο ὡς

ἄνθρωπος ύπνων καὶ ὡς ἀνήρ μὴ δυνάμενος σώζειν. Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Νεοσύνθετος.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου. Ο καταξιώσας με τῷ ἀπείρῳ ἐλέει καὶ τῇ ἀνεξιχνιάστῳ φιλανθρωπίᾳ σου συνταγῆναι διὰ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος τῷ μυστικῷ σώματι τῆς Νύμφης σου Ἑκκλησίας καὶ γενέσθαι μέλος σου τίμιον καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ο ποιήσας με ναὸν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος καὶ καλέσας με εἰς ἀγιασμὸν ὅλοτελῇ ψυχῆς τε καὶ σώματος διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων σου ἐντολῶν. Σύ, Κύριε, οἶδας ὅτι πολλὰ καὶ μεγάλα θλίβομαι ἐκ τοῦ σφοδροῦ καὶ ἀνελεήτου πολέμου τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, τῶν στρατευομένων ἀναιδῶς κατὰ τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μου. Σύ, Κύριε, οἶδας καὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ταπεινῆς οὐδενίας μου, ὅτι χωρὶς σοῦ οὐ δύναμαι ποιῆσαι οὐδὲν καὶ ἐὰν ἄρης τὴν στηρικτικήν σου χάριν ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἀθλίου καὶ ἀδυνάτου ἀμέσως εἰς χοῦν μεταβληθήσομαι καὶ ἀκολουθήσω ὡς ζῶον ἄλογον τοῖς ψυχοφθόροις θελήμασι τῆς ἐπαναστατούσης σαρκός μου. Ταλαίπωρος, ὄντως, καὶ ἀσθενὴς ἐγὼ ἄνθρωπος! Τίς ἔτερος εὶ μὴ σύ, Δέσποτα φιλόαγνε καὶ φιλοκάθαρε, δύναται στηρίξαι τὰς κλονουμένας ἀπὸ τοῦ δαιμονικοῦ πολέμου ὡς φύλλα τρέμοντα ἰγνύας τῆς ψυχῆς μου. Ἔὰν ἀντανέλης τὸ

Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθόν, εἰς βάραθρον σκότιον φιληδονίας
όδηγηθήσομαι καὶ ύποταχθήσομαι δουλικῶς τῷ ζυγῷ καὶ τῇ δυ-
ναστείᾳ τῶν δυσωδῶν καὶ ἀκαθάρτων μου παθῶν. Δέομαί σου
οὖν, Δέσποτα ὁ ἐκ τῆς Πανάγνου Θεομήτορος καὶ Ἀειπαρθένου
τεχθείς. Ἀγίασον πάσας τὰς αἰσθήσεις μου, ἵνα μὴ δι' αὐτῶν ὡς
ἐκ θυρίδων ἀναβῆ ὡς κλέπτης ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς μου.
Πρόσχες μοι, Κύριε, καὶ διὰ τῶν μητρικῶν πρεσβειῶν τῆς Κυρίας
μου Θεοτόκου, τοῦ δικαίου καὶ σώφρονος Ἰωσήφ, τοῦ ὁσίου
πατρὸς Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, τῶν ὁσίων Πατέρων Βενεδίκτου,
Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, Μωϋσέως τοῦ Οὐγγρού, Ἰωάννου
τοῦ πολυάθλου, Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ ἡσυχαστοῦ, Παϊσίου τοῦ
ἀγιορείτου, τῶν ἀγίων καὶ σωφρόνων γυναικῶν Σωσσάνης,
Σάρρας, Ἰουστίνης, Εὐπραξίας, Ματρώνης καὶ πάντων τῶν
χριστονικησάντων τὴν ἀδιάντροπον σάρκα ἀγίων σου, ἐλέησόν
κάμε τὸν ἐλάχιστον, ἀδύναμον καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου. Κού-
φισον τὸν θρασύτατον πόλεμον τῆς ἀθλίας μου φύσεως.
Τύψωσον ταχέως τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιάν μου εἰς τὰ ἄφθαρτα
κάλλη τοῦ Παραδείσου, ἐνθα οἱ χοροὶ τῶν Ἀγίων σου καὶ ἐνωσόν
μου τὸν πλανώμενον νοῦν τῇ ζωηφόρῳ καὶ ἐνισχυτικῇ μνήμῃ
τοῦ τιμίου Ὄνόματός σου. Πότισόν με τῇ μυστικῇ γλυκύτητι τῆς
αἰσθήσεως τῆς ἀπανταχοῦ παρουσίας σοῦ καὶ τῶν θεοειδῶν σου
Ἄγγέλων. Ὁπως ἐξερχόμενος ὁ ἀνάξιος ἀλώβητος ἐκ τῆς
ἀοράτου καὶ δαιμονιώδους ταύτης συμπλοκῆς, σοὶ εὐγνωμόνως
καὶ ὀφειλετικῶς ἀποδώσω τὴν δόξαν, τὴν προσκύνησιν καὶ τὴν

αῖνεσιν, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς μου, ὁ Λυτρωτὴς τῆς ὑπάρξεως μου, Ὁν ἐκ νεότητός μου ἡγάπησα, διψητικῶς ἡκολούθησα ὡς κύων φιλοκύριος, ἀλλὰ καὶ καθ' ἐκάστην λυπῶ ἔκουσίως τε καὶ ἀκουσίως ταῖς ἀνοήτοις παρανομίαις μου. Άμην.